

Takkojen perheen nimikkokirje 3/2013

Kathmandu 10.10.2013

Heikki, Anni, Minttu, Santtu ja Siiri Takko

FELM, Lalitpur-3, Jhamsikhel, G.P.O. 8975 E.P.C.
2250, Kathmandu, Nepal

"Meidän perheen blogi":

www.takotmaailmankatolla.blogspot.com

Tervehdys pikku hiljaa viilenevästä Kathmandusta!

Kiitos kesästä!

Kesällä saimme pitää lomaa Suomessa. Oli aivan mahtavaa viettää aikaa rakkaiden ihmisten kanssa. Nautimme Suomesta ja sukulaisista täysin siemauksin. Loppukesästä vierailimme lähes kaikissa nimikkoseurakunnissamme. Kävimme Kontiolahdella, Hämeenlinnassa, Orimattilassa ja Riihimäellä. Kaikki vierailut olivat todella onnistuneita ja koimme, että meistä pidettiin oikein hyvää huolta. Kiitos! Oli hienoa huomata kiinnostus työtämme kohtaan. Monessa paikassa olisi keskustelua riittänyt vielä useammallekin kerralle! Tammelaan ja Oulunkylään emme saaneet vierailua sopimaan, mutta toivottavasti sitten kahden vuoden päästä pääsemme myös näihin nimikkoseurakuntiimme. Kiitos myös rukouksistanne. Ne kantavat meitä ja tuovat voimaa jokaiseen päivään. (Kuvassa oikealla lapset nauttivat Suomen metsistä, serkuista ja Simba-koirastamme.)

Nepalin tilanne

Näihin nimikkokirjeisiin on kautta aikain kirjoitettu sanat: "Nepalin poliittinen tilanne on jälleen epävakaa." Taas voisimme valitettavasti nämä sanat kirjoittaa. Nepalissa järjestetään – todennäköisesti – vaalit marraskuun 19. päivä. Jo alkusyksystä asti on ollut yleislakkoja ja mielenosoituksia vaalien tiimoilta. Vielä kuukausi sitten olimme varmoja, ettei vaaleja tule. Nyt on päästy kuitenkin jo niin pitkälle, että puolueet ovat asettaneet ehdokkaansa. Harmillista on se, että 163 puolueesta 33 on jättäytymässä vaalien ulkopuolelle ja näiden joukossa on suuresta maoistipuolueesta irrottautunut pieni aggressiivinen maoistipuolue. Tämän pienen maoistipuolueen kontolla on monenlaista väki- ja ilkivaltaa. Heidän ilmoittamansa lakot ovat aina olleet pelättyjä. Heidän tiedetään myös olevan aseistautuneita – eihän Nepalin sisällissodan päättymisestä ole kuitenkaan kuin 7 vuotta. Tällä viikolla yksi vaaliehdokas murhattiin.

Vaalien pelätään aiheuttavan väkivaltaisuuksia ja levottomuuksia. Nyt on ilmoitettu 10 päivän lakko vaaleja edeltävälle ajalle. Katsotaan, miten käy. Me toki kaikesta huolimatta toivoisimme, että vaalit saataisiin pidettyä, sillä vain siten voi Nepalin poliittinen tilanne kehittyä ja vakaantua pitemmällä tähtäimellä. Rukoilkaa Nepalin puolesta!

SUOMEN LÄHETYSSEURA

Työtä

Olemme molemmat tehneet alkusyksystä paljon kenttämatkoja, sillä nyt lokakuun puolivälistä alkavat dashain ja tihar – hindujen vuosittaiset suurimmat juhlat – sekä marraskuun tulevat vaalit estävät kentällä matkaamista. Annilla erityisesti, sillä dashainin aikaan kaikki koulut ovat kiinni ja lapset lomalla kotikylissään.

Pian Suomen-lomalta palattuamme olimme yhdessä kenttämatkalla Kaakkois-Nepalissa. Anni vieraili Dharanissa näkövammaisten ja kuurojen kouluilla. Dharanin näkövammaisten koulu on Nepalín ainoa. Kuurojen kouluja täällä on useita, ei kuitenkaan montaa ihmismäärään nähden. Koulun henkilökunta tekee paljon vaikuttamistyötä ja kylävierailuja Itä-Nepalissa. Ihmisille kerrotaan vammaisten oikeuksista ja vammaisia lapsia ohjataan koulutuksen tai hoidon piiriin.

Vammaistyö on hyvin tärkeää maassa, jossa vammaisia edelleen piilotellaan ja hävetään. Vammaisuuden katsotaan olevan rangaistus edellisen elämän teoista. Kun on muutenkin köyhää ja tiukkaa, ei vammaisen perheenjäsenen kouluttamisen katsota olevan hyödyllistä. Tietämys eri vammoista on myös puutteellista ja helposti ajatellaan, ettei vamma kuitenkaan kouluttamalla parane. Lähetysseura tukee vammaistyötä sekä kummitoiminnan että kehitysyhteistyön kautta. Mieleepi on jäänyt eräs kuurojen kaksospoikien äidin lausahdus: ”Ilman koulutusta kuuroja pidetään eläiminä!” Toinen äiti sanoi, että nyt koulutuksen avulla hänen kuuro tyttärensä voikin tehdä muuta kuin leikata ruohoa.

Vammaisten aseman parantamiseksi on tehty paljon työtä, mutta tulokset näkyvät pikku hiljaa. Nepalissa työn esteenä ovat monenlaiset haasteet: paitsi asenteellisuus ja eriarvoisuus, erittäin huonot kulkuyhteydet, poliittinen toimimattomuus ja ääretön köyhyys. Nepalilaisista edelleen melkein puolet elää köyhyysrajan alapuolella.

Sujata Limbu, 16 (kuva vasemmalla), käy Dharanin näkövammaisten koulun yhdeksättä luokkaa. Hän aloitti koulussa viisi vuotta sitten. Sitä ennen hän kävi tavallista koulua normaalisti näkevien oppilaiden joukossa. Sujatan haaveena on opiskella yliopistotasolle asti. ”Koulutus on meille vammaisille tärkein asia elämässä. Vain sitä kautta voimme edetä, oppia itsenäisiksi ja saada hyväksyntää.” hän sanoo ”Haluaisin, että kaikki vammaiset voisivat päästä kouluun!”

Kuurojen koululla Dhadingissa tapasin mm. kuurot kaksospojat ja heidän äitinsä Binda Shresthan. Pojat, Ram ja Laxman eivät puhu (kuva oikealla, kuvassa Ram äidin oikealla puolella). He ovat vasta aloittaneet koulussa, eikä viittomakieli vielä suju. Äiti tuo ja hakee joka aamu pojat kävellen koulusta, minkä takia äiti kävelee kouluun ja takaisin yli neljä tuntia päivässä. Perhe on maataomistamaton ja köyhä, isä tekee töitä päiväpalkalla. ”Elämme päivä kerrallaan”, Binda sanoo ”Tietämättömyys on

paha asia. Mekään emme tiedeet mistään mahdollisuuksista hakea apua ennenkuin Forward Lookingin työntekijä tuli kotiimme kertomaan.” Forward Looking on Suomen Lähetysseuran vammaistyön kumppanijärjestö Nepalissa.

Vammaistyöhön liittyen yksi Annin mieleenpainuvimmista kohtaamisista oli kenttämatkalla Dhadingissa, jossa vierailimme vammaisten aikuisten dalitien ryhmässä. Lähikylistä oli kerätty eri tavoin vammaisia aikuisia daliteja, joille pyritään löytämään ja tarjoamaan omaa elämää hyödyttävä koulutus. Koulutus voi liittyä esimerkiksi vuohtien hoitamiseen tai vihannesten kasvattamiseen. Koulutuksen avulla vammaiset dalitit voivat saada toimeentuloa ja arvostusta omista yhteisöissään. Ryhmän jäsenistä juuri kukaan ei osannut lukea. Oman nimen ääneensanomien oli monelle ylivoimaista, naisille erityisesti. Mitä on olla nainen, ja sitä kautta usein erittäin alistetussa asemassa miehiin nähden; dalit, koskettamaton, muiden kastien hylkimä ja vielä vammaisen, jota muut perheenjäsenet häpeävät ja josta ei ajatella olevan mihinkään?

Anni järjestää yhdessä työparinsa Mandiran kanssa vammaisjärjestömme Forward Lookingin kaikille kummikumppaneille koulutuksen lasten ja vammaisten oikeuksista ja lastensuojelusta. 5-päiväinen koulutus järjestetään Kathmandussa joulukuussa ja kouluttajina tulevat toimimaan asiantuntijat CMC:stä. CMC on yksi kehitysyhteistyökumppaneistamme, joka tekee Nepalissa urauurtavaa mielenterveystyötä. Odotamme koulutukselta paljon!

Heikki jatkanut työtään SUS:n ja SAHAS:n kanssa. Kaakkois-Nepalin kenttämatkalla Heikki kävi tutustumassa SUS:n työhön Morangin läänissä. Alueen maattomien asema on erittäin huono ja he ovat käytännössä maaorjina yläkastisten maa-alueilla. Yläkastiset eivät itse asu alueella, mutta vaativat vuokraksi maa-alueidensa käytöstä 50 % sadosta, jonka kyläläiset omilla siemenillään ja työllään saavat tuotettua. Alueelta kuultiin kuitenkin myös iloisia uutisia, kun alueen SUS:n tukema koulu oli nyt hyväksytty valtion kouluksi. Kuitenkaan valtiolta ei ole vielä luvassa lisärahaa rakennuksen kunnostamiseen (joka olisi ehdottoman välttämätöntä) ja opettajat eivät vielä saakaan palkkaa, vaan tekevät opetustyön SUS:n ja kyläläisten pienellä tuella. (Kuva oikealla kyläkoulusta.)

Toisella kenttämatkallaan Heikki oli tutustumassa SAHAK:sen ELLE-projektin uusiin alueisiin Tanahun läänissä. ELLE-projektissa ollaan siirtymässä ensi vuoden aikana uusille alueille ja näiden alueiden valinta kestää kokonaisuudessaan noin vuoden. Tänä aikana neuvotellaan paikallispäätäjien kanssa ja käydään uusilla alueilla tutustumassa kylien ja ihmisten olosuhteisiin. Keskustelujen ja vierailujen perusteella tehdään päätökset, mitkä alueista ja kylistä ovat heikoimmassa asemassa ja missä aloitamme työn ensi vuoden puolella.

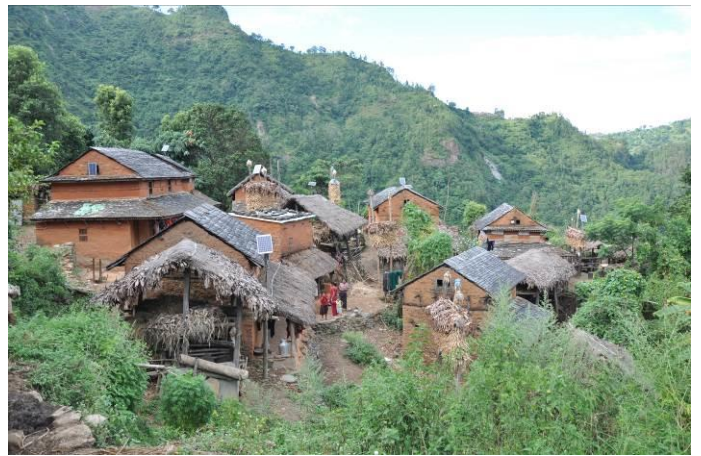
Nepalissa yksi lääni on jaettu alueisiin (VDC) ja nämä alueet vielä pienempiin alueisiin (vard). Esimerkiksi Tanahun läänissä työskentelemme tällä hetkellä 4 VDC:n alueella ja alustavien vierailujen ja läänin tason keskustelujen jälkeen on valittu 5 uutta VDC:tä uusiksi työalueiksi. VDC:n valinnoissa käytetään 6 kohdan taulukkoa, jolla

heikoimmat alueet saadaan määriteltä. Nämä kuusi kohtaa ovat alueen koulutuksen, ruokaturvan, saavutettavuuden, infrastruktuurin, terveydenhuollon taso sekä vähemmistöjen osuus. Tämän jälkeen VDC:n alueelta vierailujen perusteella valitaan vardit, jotka ovat heikoimmassa asemassa ja joissa työ tullaan aloittamaan.

Yhdellä käynnillä Tanahun läänissä Heikki kävi tutustumassa yhden valitun VDC:n alueeseen ja siellä kolmen vardin alueella 3 kylään. Kyseiselle alueelle tulee huonolaatuinen hiekkatie, jota mosuunikautena ei voi käyttää ja muutoinkin kävely alueelle on nopeampaa lähimmiltä markkina-alueilta. 1,5 tunnin ajon (päätietä) ja 4 tunnin kävelyn jälkeen saavumme ensimmäiseen kylään kukkoloiden päälle.

Kylä on dalit-kylä, jossa on 13 taloutta ja siellä asuu noin 110 henkilöä. Kylän kaikki lapset pääsevät kouluun ja myös alueen terveysasema on kohtuullisen kälymatkan päässä (30 min). Kylän ihmisten pääelinkeino on maatalous, heillä on omaa maata ja lajikkeina tumma linssi, riisi ja maissi (vihanneksia ja hedelmiä ei juurikaan kasvateta). Muutamilla kyläläisillä on myös kotieläimiä (kanoja, sikoja, vesipuhveleita ja vuohia). Ruokaturva on tällä hetkellä noin 6kk, jonka jälkeen kyläläisten on pakko työskennellä raskaissa töissä kodin ulkopuolella. Sekä naiset että miehet (ja myös lapset), joutuvat kantamaan kiviä, riisiä ja muita tavaroita alhaalta markkina-alueelta yläkastisille sekä työskentelmään heidän pelloillaan. Miehet saavat tästä 200 rupiaa päivässä (alle 2€) ja naiset ja lapset 100 rupiaa päivässä.

Kylässä ei myöskään ole yhtään vesipistettä, vaan vesi joudutaan kantamaan kylään 200 metrin päästä alamäestä olevalta hyvälaatuiselta lähteeltä. WC on vain muutamassa talossa. Kylässä ei ole sähköjä, vaan vähäinen sähkö tuotetaan taloihin pienillä aurinkopaneeleilla. Alueelle tuleva huonokuntoinen tie on noin 500 metrin päässä. Kyläläiset ovat kuitenkin peustaneet itsenäisesti yhden säästöryhmän ja kaikilla ihmisillä on henkilöllisyystodistus. Kylä tulee todennäköisesti olemaan yksi hankkeeseen valituista, mutta kaikki ei kylässä ole huonosti. Ihmisillä on kunnolliset talot, vaikka yhdessä pienessä talossa voi asua 13 ihmistä, koulu ja terveysasema ovat hyviä ja kohtuu lähellä. Myöskin kylässä toimii säästöryhmä ja naiset esiintyvät avoimesti ja keskustelemalla, joka kertoo, että kylässä myös tapahtuu kehitystä oma-aloitteisesti.

Vierailun aikana käytiin kolmessa kylässä, joista kaksi todennäköisesti pääsee ELLE-projektiin mukaan. Heikin työn kannalta on erittäin mielekiintoista ja hyödyllistä olla mukana tässä valintaprosessissa.

Lopuksi

Perheemme Siiri-kuopus aloitti syksyllä kansainvälisessä brittikoulussa päiväkotiryhmässä. Santtu on esikoululaisten ryhmässä ja 7-vuotias Minttu jo kolmannella luokalla. Koulu on hyvä ja maanjäristys- ja muiden uhkien vuoksi tuntuu turvalliselta, että lapsemme ovat kaikki päivisin samassa paikassa. Koulu sijaitsee vielä aivan Lähetysseuran toimistoa vastapäätä.

Rukouspyyntöjä

- Nepalin poliittinen tilanne, että vaaleista selvittäisiin ilman väkivaltaisuuksia.
- Työmme, kaikki apua tarvitsevat ihmiset.
- Oma jaksamisemme. Toisinaan on raskasta kantaa maailman hätää harteillaan ja arjen sujumisessakin on omat haasteensa.
- Lasten koulunkäynti: vaikka heillä sujuu hyvin, on kuitenkin raskasta käydä koulua vieraalla kielellä.
- Kiitos kesästä ja että olemme saaneet olla terveitä!

Siunausta syksyyn!

”Vaikka Herra suo sinulle vain kapean leivän ja niukasti vettä, hän, sinun opastajasi, ei enää kätkeydy. Omin silmin sinä saat nähdä hänet. Aina kun olet eksymässä tieltä, milloin oikeaan, milloin vasempaan, sinä omin korvin kuulet takaasi ohjeen: Tässä on tie, kulkekaa sitä.” (Jesaja 30: 20-21)

